

EDITORIAL

Dobles titulacions a la UdL

La Universitat de Lleida viu un moment dolç, com així ho demostra l'increment del nombre d'alumnes en el últim any -de 8.500 a 9.500- i el seu recent reconeixement com a campus d'excel·lència internacional en una candidatura conjunta anomenada 'Iberus', amb les universitats de Saragossa, de La Rioja i de Navarra. Pots per això i perquè la competència amb altres universitats creix dia rere dia,

s'ha de continuar innovant i un bon exemple pot ser impartir una doble titulació en Enginyeria i Empresarials i recuperar la doble titulació en Dret i Administració d'Empreses. Es veu que les empreses del ram de l'enginyeria han reclamat que els graduats coneguin millor el sector empresarial. Si la UdL vol mantenir el seu nivell d'èxit, aquest passa per assumir la demanda.

OPINIÓ

Els productes de la nostra terra

SEBASTIÀ NOGUERO NOGUERO / ALMENAR

D'una terra que va rebre les suors del meu besavi i que ara beu de les d'un dels seus néts neixen les nous que acompanyen el vi dolç, el cafè i altres fruits secs a la meua taula.

Les nous de la Boga, on el terme d'Almenar s'abrasa amb el d'Alfarràs, les ametlles de la partida dels Quadrissos, al Sas, prop de l'Aeroport de les terres de Lleida. Productes de Ponent, productes de la Terra Ferma que es resisteixen a la globalització. Productes que no es poden comercialitzar perquè tot just serveixen la taula d'aquells que en gaudim per amor a la nostra terra, a la terra de la qual van menjar els nostres besavis.

El món no està preparat per gaudir-ne i aviat no n'estaran tampoc els mercats del nostre petit país. Ara les nous són de

Califòrnia, nous de Califòrnia a totes les botigues de la Plana de Lleida, nous de Califòrnia a totes les botigues catalanes i nous de Califòrnia a tota la pell de toro. No ens mereixem més, no som capaços de trencar-ne altres. La majoria dels trencanous que es poden adquirir en l'actualitat no estan preparats per les nous del nostre país. Serveixen perfectament amb les nous de Califòrnia però no son capaços de trencar les nous autòctones de la nostra terra.

La indústria xinesa ha omplert el nostre mercat de productes que en molts dels casos no ofereixen la qualitat mínima necessària per utilitzar-los un segon cop, i dels exemples són els diferents models de trencanous que trobem actualment al mercat, però n'hi ha altres. Serem capaços de valorar la qualitat, a més a més del preu?

També l'agricultura ha sofert la invasió de productes de menor preu. Productes que no ofereixen la qualitat dels productes de la nostra terra, però que permeten omplir la bossa de la compra amb facilitat en temps de crisi.

La qualitat de l'alimentació hauria de ser tant o més important per a tots nosaltres que el preu. Quan els nostres pagesos i ramaders estan obligats a complir amb una llarga llista de procediments que encareixen el producte final però que el doten d'una qualitat molt difícil d'igualar per productors d'altres països, les grans superfícies del nostre mercat ofereixen productes de molt menor qualitat a preus lleugerament inferiors.

Ara ha fet un mes que es va inaugurar a Almenar una agrobotiga que oferirà a les

almenarenques, als almenarencs i a tothom que en vulgui fer servei, uns productes de la terra, de bon preu i millor qualitat. Desitjo que moltes taules en puguin gaudir d'aquí en endavant.

Quant als trencanous, continuarem utilitzant el piló de fusta i el martell per trencar les nous del nostre país i gaudir dels sabors i la qualitat que ens ofereix la nostra terra. Deixem les de Califòrnia i els trencanous fabricats a països emergents per aquells que no tenen el plaer de conèixer els productes autòctons del nostre país. Aquesta setmana les nous de la Boga han trencat a casa meua diversos trencanous fabricats arreu. Continuaré buscant un trencanous fabricat al nostre país i fins que no el trobi continuaré utilitzant el martell que emprava el meu besavi.

Preus justos a la terra i a la taula

FÈLIX LARROSA / DIPUTAT AL CONGRÉS PER LLEIDA. PORTAVEU DE LA COMISSIÓ D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERC I VOCAL DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT, MEDI RURAL I MARI

Els nostres pagesos i ramaders encara avui se sobten pels preus que paguen per llur productes els consumidors finals, i aquests dubten del preu que paguen quan escolten els arguments dels primers. Tot plegat origina un debat sobre l'evolució dels preus, la situació dels marges comercials o les implicacions sobre l'evolució dels operadors que intervien en la cadena de valor. Estem davant un problema de marges i guanys, o bé, estem parlant de la competitivitat de la cadena de valor en sí?

Fa mesos, el Congrés dels Diputats va debatre una iniciativa que pretenia afavorir la cooperació entre tots els agents per afavorir precisament la competitivitat del sistema. Estem tots d'acord que com a condició inqüestionable s'han de pagar els preus justos, dins dels terminis establerts, a fi i efecte de garantir el subministrament constant d'aliments de bona qualitat i productes amb les condicions sanitàries i mediambientals adequades, però igualment és necessari que

tots els que participen en el tractament, la normalització, la logística i la venda han de veure compensada la seva activitat en tant incrementen el valor afegit al producte primer amb una lògica expectativa de benefici raonable.

En aquesta situació, de lliure mercat, cal veure com es gestiona que en una situació de major rivalitat en els preus afavoreixi uns millors preus per als consumidors sense perjudicar la resta de la cadena. S'ha d'avançar, doncs, a facilitar una major transparència al mercat, amb una millor informació sobre els preus i estimulant l'eficiència en la distribució, la logística i la producció.

Aquests dies hem debatut sobre la situació del sector lacti, que passa per moments de gran dificultat perquè són massa mesos amb preus molt baixos que posen en risc la supervivència de moltes explotacions, algunes, per no dir moltes, d'escassa dimensió i reduïts recursos per sostenir aquesta situació. Hom és conscient de la importància del sector i, per

això, Madrid i Brussel·les hi estan treballant, ara bé, estem un cop més davant déficits estructurals que s'arrosseguen de fa massa temps. Patim una estructura de producció de llet deficient amb poca vertebració sectorial amb manca de capacitat de negociació davant la gran distribució. I acaba passant el que passa.

En aquesta direcció el Govern socialista està treballant en un Reial Decret que farà obligatoris els contractes de compra-venda de llet crua, alhora que legislarà sobre les organitzacions de productors per a que siguin una eina per a la concentració d'oferta d'acord amb la futura reglamentació europea i les recomanacions de la Comissió Nacional de la Competència.

En els darrers temps hem viscut processos d'integració vertical, tant en la fase de producció i comercialització en origen com en destí. Fins i tot, en molts casos els mateixos productors esdevenen comercialitzadors; processos que han vingut acompanyats en innovació tecnològica,

amb una clara orientació als mercats.

Podem estimular la competitivitat donant una major participació als productors en la comercialització dels nostres productes amb l'adopció d'innovacions logístiques a fi i efecte de millorar la seva rotació. Tenim alhora el deure de millorar la competència tant en els mercats intermedis com finals de la distribució comercial. Hem, doncs, d'incentivar els acords de comercialització de productes que millorin la formació de preus agroalimentaris.

La cadena és única i tots els operadors es complementen. Hem de contribuir a que els consumidors tinguin la seguretat que paguen els millors preus, i que la composició d'aquests es fa en condicions de ple respecte al mercat i subjecta als mecanismes adequats de transparència de forma que puguin decidir sobre les opcions de consum que millor s'adaptin a llurs interessos i necessitats. És important tenir confiança i especialment consumir productes de proximitat.

El diari no es responsabilitza de les opinions expressades pels col·laboradors de la nostra secció de tribuna. L'opinió del Bondia es reflecteix a través de la seva editorial.

DIRECTORI
 EDITA Bondia Lleida S.L. **PRESIDENT** Jaume Ramon i Solé **CONSELLERS** Ferran Naudi d'Areny-Plandolit, Carles Naudi d'Areny-Plandolit, **DIRECTOR GERENT** Ignasi Prat **DIRECTOR** Josep Ramon Ribé **CAP DE REDACCIÓ** Albert Guerrero **REDACCIÓ** Marta Serret, Omar Serra, Marian Ollé **CORRECCIÓ** Jordi Llovera **DISSENY I MAQUETACIÓ** Xavi Pijuan, Lupe Ribot **DIRECTOR COMERCIAL** Carles Jiménez **ADMINISTRACIÓ** Arancha Pajuelo. **COORDINADORA BONDIA.CAT** Lourdes Cardona.

Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura
 i Mitjans de Comunicació

acpg associació catalana
 de la premsa gratuïta

CONTROL DE PREUS
 Dipòsit Legal: L. 61.2010

Carreer Bisbe Martin Ruano, 22, altell 1a. 25006. Lleida. Telèfon: 973 260 065. Fax: 973 261 067. Correu electrònic: info@bondia.cat Web: http://www.bondia.cat/